

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 18 august 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022, declarat de avocata Cornelia Gorencu, în numele inculpatului

Dimitriu Radu XXXX.

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.09.2018 - 18.08.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>10.09.2021 - 27.01.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.05.2022 - 27.06.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 august 2021, Dimitriu Radu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Dimitriu Radu, la 18 iunie 2018, orele 22:00 - 23:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și însușirii acestora, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al faptelor sale, acționând în vederea realizării intenției infracționale, în timp ce se afla în incinta magazinului de la stația de alimentare cu carburanți „Vento”, amplasată pe str. Liviu Deleanu nr. 6, mun. Chișinău, profitând de faptul că nu este văzut de nimeni, a sustras de pe teighea un telefon mobil de model „Samsung J5” cu nr. IMEI - XXXX, la preț de 2500 lei, în care era activă cartela SIM cu nr. XXXX, după care cu bunul sustras a

părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate Anna Pancenco daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că a alimentat mașina la benzinăria Vento, unde era cu două cunoscute, după care a intrat în veceu. Când a ieșit, Natalia și Irina îl așteptau la ușa veceului și le-a spus că a găsit un telefon. Irina i-a spus să-l dea ei și el i-a spus dacă vrea să îl ia, după a achitat afară pentru benzină, s-au urcat în mașină și au plecat. A doua zi, l-a sunat Irina și i-a spus că telefonul nu lucrează și să-l întoarcă, după care el s-a văzut cu ea, l-a luat și l-a pus în torpedoul mașinii și a umblat cu el cam 5 zile. Apoi l-a sunat Mămăligă Sergiu și l-a dus acasă la verișoara lui, care se numește Angela Florea, cărei i-a vândut acel telefon contra 500 lei. Ea l-a întrebat dacă nu este furat și el i-a răspuns că nu este furat, l-a găsit. Ea l-a întrebat dacă nu v-a avea probleme, iar el i-a răspuns că în caz de ceva să spună că el i l-a vândut. Nu a avut intenția să fure telefonul, l-a găsit jos în veceu. Acei 500 lei care i-a dat Angela pentru telefon, i-a cheltuit pe mâncare.

Totodată, vinovăția inculpatului este cert dovedită prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Pancenco Anna, că stând la casa stației peco, a lăsat acolo portmoneul și două telefoane și s-a îndreptat cu vânzătoarea spre frigiderul cu înghețată, care este foarte aproape de casă. A luat înghețată și îndată s-au întors spre casă, ea a achitat pentru înghețată, așa cum era multă lume, a luat din grabă lucrurile sale și a mers la terasă. Acolo, imediat a constatat că îi lipsește un telefon și anume telefonul de model J5. Imediat a început să suna pe el, telefonul era conectat, dar nimeni nu ridică receptorul, apoi a chemat poliția. Organul de urmărire penală i-a restituit telefonul. Are pretenții materiale în mărime de 1700 lei pe care i-a achitat pentru reparația lui;

declarațiile martorului Florea Angela, că stăteau la balcon de vorbă. Dimitriu R. a scos un telefon din buzunar zicând că îl vinde. I-a propus surorii sale să îl cumpere pentru suma de 500 lei, dar ea nu avea bani. Apoi, prietena ei a dorit să îl cumpere, dar nu avea bani. Atunci ea i-a spus ca este de acord să îl cumpere la prețul de 500 lei. El i l-a pus în mână și i-a spus ca trebuie să îl decodeze. Ea l-a decodat și a achitat 200 lei, plus i-a dat 500 lei. Ea, când l-a cumpărat, i-a spus că dacă e furat și o găsește, ea imediat o să spună de la cine l-a cumpărat. El a zis că nu se teme deoarece nu este furat, iar ea i-a spus că nu se teme pentru că l-a cumpărat în prezența martorilor, mama sora și prietena ei. Peste aproximativ o lună, a venit poliția la poartă, căroră le-a comunicat de la cine a procurat telefonul;

declarațiile martorului Cecan Natalia că s-au oprit la benzinărie să alimenteze automobilul. Ea cu Irina au plecat în magazinul din benzinărie și au luat apă, iar Dimitriu R. s-a dus la WC. Ieșind, le-a zis „fetelor uitați-vă eu am găsit un telefon”. Irina a zis „dă-mi-l te rog mie” și el i l-a dat. A doua zi a sunat Irina și i-a zis că acest telefon nu este bun, el nu lucrează și că vrea să-l restituie lui Radu, i-a dat numărul acestuia. Apoi, au convenit și i l-a transmis înapoi, nu cunoaște ce a făcut cu el;

procesul-verbal din 16.08.2018, prin care de la Florea Angela a fost ridicat un telefon mobil de model Samsung Galaxy J5;

procesul-verbal de examinare din 16.08.2021, obiectul supus examinării fiind telefon mobil de model Samsung Galaxy J5, ridicat de la Florea Angela, cu nr. de IMEI: XXXX;

procesul-verbal din 20.08.2018, prin care de la Pancenco Anna a fost ridicată copia contractului de furnizare a serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului, fiind stabilit că prețul telefonului mobil de model Samsung Galaxy J5, constituie 2499 lei.

Deci, fapta ilegală de sustragere s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Pancenco Anna, care a sesizat colaboratorii poliției despre dispariția bunului său și care a explicat circumstanțele în care a fost sustras telefonul care îi aparținea. A explicat că prejudiciul cauzat este unul considerabil. Respectiv, fiind audiată în calitate de parte vătămată Pancenco Anna și fiind avertizată de răspundere penală a menționat circumstanțele în care a observat că îi lipsește telefonul mobil, acesta fiind sustras din cadrul stației peco „Vento”.

Declarațiile părții vătămate au fost susținute și au coroborat cu declarațiile martorului Burlacova Ecaterina.

Au fost luate în considerație cele menționate de partea vătămată și martorul Burlacova Ecaterina, când acestea au comunicat că au telefonat de nenumărate ori pe telefonul mobil de model ”Samsung J5” cu nr. IMEI - XXXX, la preț de 2500 lei, în care era activă cartela SIM cu nr. XXXX și acesta nu era deconectat, apoi, peste o perioadă de timp, acesta a fost deconectat, iar în următoarele clipe a fost conectat din nou.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin declarațiile martorului Florea Angela, care a menționat că a procurat telefonul mobil de model ”Samsung J5” de la Dimitriu R., la prețul de 500 lei și căreia i-a apărut întrebarea referitoare la modul de dobândire a acestuia, fiind întrebat inculpatul dacă nu este furat, acesta a răspuns negativ și că l-a găsit, dar totuși l-a vândut la prețul de 500 lei, un bun care de fapt îi era străin.

În circumstanțele expuse, și martorul Cecan Natalia care a declarat că era într-o zi de vară, în anul 2018, orele 22:00 seara. Ea se afla în sect. Buiucani, cu ea mai era o fată, pe nume Irina și ea trebuia să elibereze gazda, avea niște genți mari și trebuia să le ducă în s. Vorniceni. Soțul ei, Cecan Ghenadie, l-a sunat pe Dimitriu R. și l-a rugat să o ducă la țară cu aceste genți. În acest timp, s-au oprit la benzinărie ca să alimenteze automobilul, la benzinăria care se afla în sect. Buiucani, spre str. Deleanu și spre satul ei. Inculpatul, cât timp a alimentat, ea cu Irina a plecat în magazinul din benzinărie și au luat apă sau gume, nu mai ține minte exact. Dimitriu R. s-a dus la WC. Ieșind, au ieșit și fetele, cărora le-a zis „fetelor uitați-vă eu am găsit un telefon” și Irina a zis „dă-mi-l te rog mie” și el i l-a dat.

Aceste declarații au confirmat cele declarate de partea vătămată, care a menționat că telefonul i-a fost sustras din stația Peco, iar alegerile inculpatului precum că a găsit acel telefon mobil, au fost apreciate critic, or, acesta a indicat ”că a găsit telefonul jos, la podea, în veceul benzinăriei”, cunoscând că telefonul nu îi aparține și la acel moment știind că în stația Peco se află multă lume, a beneficiat de poziția că nimeni nu îl poate vedea și l-a sustras, or nu i s-a putut reține în acțiunile acestuia

declarațiile precum că l-a găsit, cunoscând că acest bun cu certitudine nu-i aparține și urma să-l restituie administratorului sau să anunțe poliția.

Mai mult, însăși inculpatul a declarat că a vândut acest telefon mobil Angelei Florea la preț de 500 lei, ultima confirmând că într-adevăr a procurat acest telefon de la Dimitriu R. la prețul de 500 lei, bani pe care inculpatul i-a cheltuit pentru procurarea produselor, băuturilor, în vederea satisfacerii doleanțelor sale și aici s-a evidențiat scopul de cupiditate, a vândut acest bun în vederea obținerii unui venit.

Prezența scopului de cupiditate nu presupune prezența obligatorie a motivului de cupiditate. Explicația este că motivul de cupiditate constă în năzuința făptuitorului de a obține, de pe urma celor sustrate, venit material pentru sine sau pentru apropiații săi, fie pentru ceilalți participanți la infracțiune, sau, mai scurt, pentru o persoană care a acordat, direct sau indirect, o asistență materială făptuitorului sau care, în previziunea făptuitorului, îi va acorda o astfel de asistență în viitor.

Prin urmare, vina inculpatului a fost probată și prin probele materiale cercetate în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv: procesul-verbal de ridicare din 16.08.2018, prin care s-a constatat că de la Florea Angela a fost ridicat un telefon mobil de model Samsung Galaxy J5; procesul-verbal de examinare din 16.08.2021, obiectul supus examinării a fost telefonul mobil de model Samsung Galaxy J5 ridicat de la Florea Angela, fiind stabilit că acesta are nr. de IMEI: XXXX; procesul-verbal de ridicare din 20.08.2018, prin care de la Pancenco Anna a fost ridicată copia contractului de furnizare a serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului, prin care s-a stabilit că prețul telefonului mobil de model Samsung Galaxy J5, constituie 2499 lei.

Ori, versiunea înaintată de către inculpat a fost combătută prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și a mijloacelor materiale de probă, cercetate în cadrul ședinței de judecată analizate.

Astfel, lui urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, circumstanța atenuantă fiind săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, că anterior nu a fost în conflict cu legea, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, dintre care unul este cu grad de dizabilitate, la locul de domiciliu este caracterizat pozitiv, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., ce constituie 35.000 lei, care v-a avea efectul realizării principiilor pedepsei penale de reeducare a inculpatului și restabilirii echității sociale.

3. Avocata Cornelia Gorencu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că în faptele inculpatului nu au fost întrunite elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii de sustragere. Nu a fost demonstrat cu certitudine că inculpatul ar fi avut intenția de a săvârși furtul incriminat, acesta negând în ședința

de judecată acuzațiile aduse. De către inculpat nu au fost săvârșite careva acțiuni ilicite. De asemenea, inculpatul nu a sustras bunul pe ascuns, or, acesta a găsit telefonul mobil întâmplător în WC. Respectiv, lipsește legătura de cauzalitate între prejudiciul suferit de partea vătămată și acțiunile inculpatului. Totodată, prejudiciul material nu a fost dovedit, deoarece OUP nu a identificat corespunzător apartenența telefonului mobil. Or, din declarațiile părții vătămate s-a dedus că acesta se afla, de fapt, la balanța întreprinderii, unde activează partea vătămată și nu îi aparține cu drept de proprietate privată.

Astfel, de către acuzatorul de stat nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente în vederea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar instanța de fond adoptând soluția de condamnare a inculpatului, nu și-a motivat suficient soluția adoptată, nu a apreciat fiecare probă separat și în coroborare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității. Prin urmare, a adoptat o sentință nemotivată și ilegală în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, în ședința instanței de apel, fiind legal citat nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea apelului în lipsa sa, fiind dispusă examinarea apelului în lipsa lui.

Prima instanță, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Subsecvent, cert s-a stabilit că părții vătămate i-a fost sustras un telefon mobil de model "Samsung J5", prin ce i-a fost cauzat o daună în proporții considerabile.

Fapta ilegală de sustragere s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Pancenco A., care a sesizat colaboratorii poliției despre dispariția bunului său și care a explicat circumstanțele în care a fost sustras telefonul care îi aparținea. A explicat că prejudiciul cauzat este unul considerabil. Respectiv, fiind audiată în calitate de parte vătămată și fiind avertizată de răspundere penală, ea a menționat circumstanțele în care a observat că îi lipsește telefonul mobil, acesta fiind sustras din cadrul stației peco „Vento”.

Declarațiile părții vătămate au fost susținute și au coroborat cu declarațiile martorului Burlacova E., acestea comunicând că au telefonat de nenumărate ori pe telefonul mobil de model "Samsung J5" cu nr. IMEI - XXXX, la preț de 2500 lei, în care era activă cartela SIM cu nr. XXXX și acesta nu era deconectat, după care, peste o perioadă de timp, a fost deconectat, iar în următoarele clipe a fost conectat din nou.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin declarațiile martorului Florea A., care a menționat că a procurat telefonul mobil de model „Samsung J5” de la Dimitriu R. la prețul de 500 lei și acesteia i-a părut întrebarea referitoare la modul de dobândire a acestuia, însă fiind întrebat, inculpatul a spus că nu este furat că l-a găsit, dar totuși l-a vândut la prețul de 500 lei, un bun care de fapt îi era străin.

În circumstanțele expuse, s-a făcut referire la declarațiile martorului Cegan N., care a declarat că era într-o zi de vară în anul 2018, orele 22:00 seara. Ea se afla în sect. Buiucani, cu ea mai era o fată Irina și în acest timp, urma să elibereze gazda, avea niște genți mari și trebuia să le ducă în s. Vorniceni. Soțul ei, Cegan Ghenadie, l-a sunat pe Dimitriu R. și l-a rugat să o ducă la țară cu aceste genți. S-au oprit la benzinărie ca să alimenteze automobilul, care se afla în sect. Buiucani, spre str. Deleanu, spre satul ei. Inculpatul, cât timp a alimentat, ea cu Irina a plecat în magazinul din benzinărie și au luat apă sau gume, nu mai ține minte exact. Dimitriu R. s-a dus la wc, în timp ce ele au ieșit, a ieșit și el și a zis „fetelor uitați-vă, eu am găsit un telefon” și Irina a zis ”dă-mi l te rog mie” și el i l-a dat.

Aceste declarații ale martorului Cegan N., au confirmat cele declarate de partea vătămată, care a menționat că telefonul i-a fost sustras din stația Peco, iar alegațiile inculpatului precum că a găsit acel telefon au fost apreciate critic, or, acesta a indicat ”că a găsit telefonul jos, la podea, în veceul benzinăriei” cunoscând că telefonul nu îi aparține și la acel moment știind că în stația peco se află multă lume, a beneficiat de poziția că nimeni nu îl poate vedea și l-a sustras, or nu-i se poate reține în acțiunile acestuia declarațiile precum că l-a găsit, cunoscând că acest bun cu certitudine nu-i aparține și urma să-l restituie administratorului sau să anunțe poliția.

Mai mult, însăși inculpatul a declarat că a vândut acest telefon mobil lui Florea Angela la preț de 500 lei, ultima confirmând că într-adevăr a procurat acest telefon de la Dimitriu R. la prețul de 500 lei, bani pe care inculpatul i-a cheltuit pentru procurarea produselor, băuturilor în vederea satisfacerii doleanțelor sale și aici s-a evidențiat scopul de cupiditate, a vândut acest bun în vederea obținerii unui venit.

În acest context, prezența scopului de cupiditate nu presupune prezența obligatorie a motivului de cupiditate. Explicația este că motivul de cupiditate constă în năzuința făptuitorului de a obține, de pe urma celor sustrate, venit material pentru sine sau pentru apropiații săi, fie pentru ceilalți participanți la infracțiune, sau, mai scurt, pentru o persoană care a acordat, direct sau indirect, o asistență materială făptuitorului sau care, în previziunea făptuitorului, îi va acorda o astfel de asistență în viitor.

Prin urmare vina inculpatului a fost probată și prin probele materiale la care s-a făcut referire în cadrul cercetării judecătorești și anume procesul-verbal de ridicare din 16.08.2018 prin care s-a constatat că de la Florea Angela a fost ridicat un telefon mobil de model Samsung Galaxy J5; proces-verbal de examinare din 16.08.2021, obiectul supus examinării este telefon mobil de model Samsung Galaxy J5 ridicat de la Florea Angela, fiind stabilit că acesta are nr. de IMEI: XXXX; proces-verbal de ridicare din 20.08.2018, prin care de la Pancenco Anna a fost ridicată copia contractului de furnizare a serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului, prin care s-a stabilit că prețul telefonului mobil de model Samsung Galaxy J5, constituie 2499 lei.

Versiunea înaintată de către inculpat a fost combătut prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și a mijloacelor materiale de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată analizate supra.

Infrațiunea prevăzută la art. 186 Cod penal este o infrațiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele relatate s-a stabilit cert că în acțiunile inculpatului se întregește latura obiectivă a infrațiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în modalitate consumată.

Latura subiectivă a infrațiunii prevăzute la art. 186 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Instanța de fond a reținut că din analiza probatoriului administrat a rezultat cert intenția directă a inculpatului Dimitriu R. de a sustrage bunurile ce-i aparțin lui Pancenco Anna.

Într-o altă ordine de idei, motivul comiterii faptei infracționale nu are careva efecte la încadrarea juridică, în condițiile în care suntem în prezența comiterii unei infrațiuni materiale care se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate, astfel că motivul ce a condiționat făptuitorul de a recurge la comiterea faptei infracționale nu contează.

Mai mult, scopul de cupiditate în acțiunile inculpatului Dimitriu R. a fost cert constatat în baza probatoriului cercetat, precum și nemijlocit din declarațiile părții vătămate coroborate cu probele administrate pe prezenta cauză penală.

Prin urmare, vina inculpatului în comiterea infrațiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost demonstrată incontestabil.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, învinuirea adusă inculpatului Dimitriu Radu a fost întemeiată, acțiunile acestuia just încadrându-le în dispoziția art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată, martorii acuzării a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Dimitriu R. în săvârșirea infrațiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, astfel, apelul declarat în numele inculpatului, în situația respectivă, este unul pur declarativ și contravine faptei cauzei, stabilite și expuse exhaustiv și analizate corespunzător de

către instanța de apel, conform art. 414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor instanței de fond în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună, fiind legale și întemeiate.

În acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii încriminate, nu a putut servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii nominalizate și a fost apreciată de către instanța drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În această ordine de idei, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

5. Avocata Cornelia Gorencu declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta indică că instanța de apel a reținut toate argumentele invocate de către partea acuzării, fără a lua în considerație argumentele apărării, fără a da apreciere probelor invocate în apelul depus, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv asupra cauzării prejudiciului material, care nu a fost dovedit, or, OUP nu a identificat corespunzător apartenența telefonului mobil. Din declarațiile părții vătămate s-a dedus că acesta se afla, de fapt, la balanța întreprinderii, unde activează partea vătămată și nu îi aparține cu drept de proprietate privată.

Instanța de apel s-a limitat doar la expunerea unor fraze generale preluate din rechizitoriu și sentință, privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, apreciind ca fiind drept declarative alegațiile inculpatului, având drept scop evitarea răspunderii și pedepsei penale. Or, reieșind din probatoriul administrat în cauza penală nu a rezultat cert intenția directă a inculpatului de a sustrage bunurile părții vătămate.

În faptele inculpatului nu au fost întrunite elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii de sustragere. Inculpatul nu a sustras bunul pe ascuns, or, acesta a găsit telefonul mobil întâmplător în WC. Respectiv, lipsește legătura de cauzalitate între prejudiciul suferit de partea vătămată și acțiunile inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și care sunt acestea, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar a apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Pancenco A., ale martorilor Florea A., Cecan N. și Burlacova E., procesul-verbal de ridicare din 16.08.2018, procesul-verbal de examinare din 16.08.2021, procesul-verbal de ridicare din 20.08.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată

în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cornelia Gorencu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2022, în privința inculpatului Dimitriu Radu XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 iulie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

